

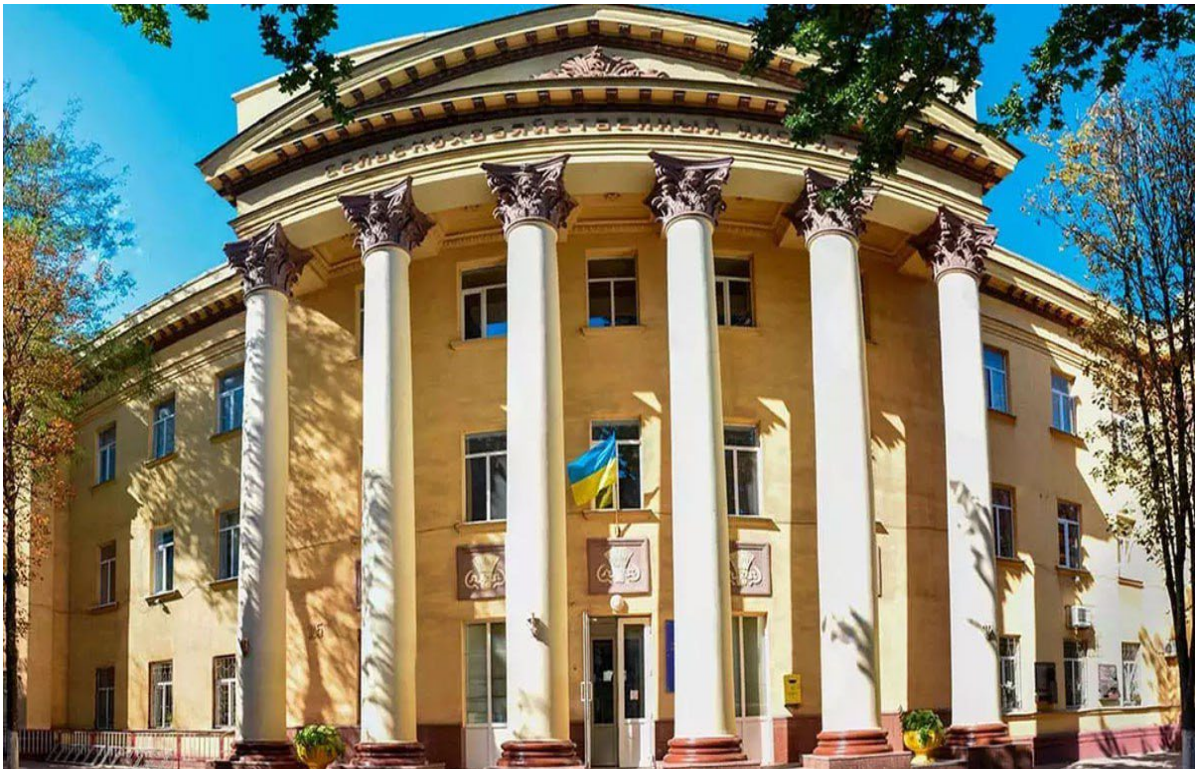
**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ І МАРКЕТИНГУ**

МАТЕРІАЛИ

**ХІІІ Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції
науковців та здобувачів вищої освіти**

***“ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ТА ІНВЕСТИЦІЙНО-
ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ”***

28-29 квітня 2025 року

м. Дніпро - 2025

<i>Олексій ВОВК</i> НЕОБХІДНІСТЬ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ РОЗВИТКУ ОРГАНІЧНОГО СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА	99
<i>Валерій ВОЗДВИЖЕНСЬКИЙ, Станіслава ОРЛОВА</i> ФОРМУВАННЯ ТА ПРАКТИЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА.....	103
<i>Тетяна ГАЛАГАН, Ігор БОНДАРЕВСЬКИЙ</i> ЧИННИКИ ТА ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ЕКОНОМІЧНУ ЕФЕКТИВНІСТЬ ФУНКЦІОНУВАННЯ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ	106
<i>Тетяна ГАЛАГАН, Богдан ВОСІЙКОВ</i> КОНКУРЕНТНІ ПЕРЕВАГИ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ	108
<i>Кутерина ДІДУР, Віолетта ГОЛЯДИНЕЦЬ</i> ПРОБЛЕМИ ЦИФРОВІЗАЦІЇ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ НА АГРОПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ	110
<i>Аліна ГУРІНА</i> ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ ДО ГЛОБАЛЬНИХ ЗМІН НА РИНКУ.....	112
<i>Катерина ДІДУР</i> ВПЛИВ ПОВНОМАСШТАБНОЇ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ НА ГЛОБАЛЬНУ ПРОДОВОЛЬЧУ БЕЗПЕКУ	114
<i>Максим ЖУКОВСЬКИЙ, Олексій ГУДЗИНСЬКИЙ</i> УПРАВЛІННЯ ФОРМУВАННЯМ ТА РОЗВИТКОМ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	119
<i>Ольга КРАВЕЦЬ</i> АНАЛІЗ МАРКЕТИВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ КРИЗИ.....	121
<i>Леся МЕЛЬНИК, Кирило ВОРОНІН</i> УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ДИВЕРСИФІКАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ ПІДПРИЄМСТВА	124
<i>Віталій ОЛЕКСЮК, Дар'я ТКАЧ</i> СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ З МВФ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	127
<i>Ольга ТКАЛІЧ</i> АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНСТРУМЕНТІВ РЕІНЖІНІРИНГУ	130
<i>Тетяна ХАРЧЕНКО</i> НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ	133
<i>Олена ХОХБА</i> МЕТОДИ АНАЛІЗУ І ОЦІНКИ РИЗИКІВ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	135
<i>Віталій ЧЕГОРКА, Олександр КИРИЧКО</i> ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА	137

статистичного питання оцінювання результативності маркетингової діяльності в соціальних мережах в умовах економічної нестабільності.

Список використаних джерел

1. Бубенець І., Чатченко О. Маркетингова діяльність підприємств в умовах кризи. // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2022. – № 306(3). – С. 323–326.
2. Подзігун С. М., Пачева Н. О. SMM і маркетинг під час війни. // Економічні горизонти. – 2022. – № 4(22). – С. 25–33.
3. Савицька Н., Бубенець І., Заковоротний І., Ігнатенко О. Формування маркетингової політики підприємств в умовах воєнного стану. // Вісник Хмельницького національного університету, Серія Науки. – 2024. – Т. 328, № 2. – С. 330–335.

УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ДИВЕРСИФІКАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Леся МЕЛЬНИК, к.е.н., доцентка
Кирило ВОРОНІН, здобувач групи МТ-1-21
Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Сучасним підприємствам доводиться працювати не тільки в умовах глобалізаційних процесів економіки, які диктують необхідність посилення конкурентних переваг, розширення асортименту продукції, оновлення матеріально-технічної бази, удосконалення технологій. Свої корективи вносить і воєнний стан, запроваджений в Україні, який значно змінює умови на ринках. Так, залежність від однієї галузі чи ринку призведе до ризиків у таких умовах. Одним із шляхів подолання і зменшення ризиків є диверсифікація діяльності підприємства.

Диверсифікація – це стратегія розширення діяльності підприємства через освоєння нових ринків, продуктів або технологій з метою зниження ризиків та підвищення ефективності.

Виділяють такі основні види диверсифікації, як:

- 1) горизонтальна (розширення асортименту в межах основної галузі);
- 2) вертикальна (освоєння суміжних етапів виробничого ланцюга);
- 3) конгломератна (вихід у нові, не пов'язані з основною діяльністю сфери).

Основними цілями цього процесу є зниження залежності від одного виду продукції чи ринку, збільшення прибутковості, зменшення виробничих та ринкових ризиків, використання надлишкових ресурсів. Процес управління диверсифікацією включає аналіз ринку, SWOT-аналіз, вибір напрямів, реалізацію стратегії, моніторинг результатів.

Диверсифікація допоможе підприємству бути більш конкурентоспроможним, тому що пропонує широкий асортимент продукції, послуг на різних ринках, пристосовані до неоднакових умов і потреб споживачів. Вона також дозволяє підприємству залишатися активним у важливих галузях, що необхідно для гарантування його безпеки та стійкості, надає більшу гнучкість, здатність адаптуватися до швидких змін в умовах невизначеності, дозволяє адекватно реагувати на ризики та нові умови швидко та ефективно.

Важливим є те, що незалежно від ситуації, стратегія диверсифікації повинна бути розроблена ретельно, відповідати можливостям та конкретним цілям підприємства. У зв'язку з цим потрібно провести детальне планування, аналіз, врахувати всі можливі вигоди та ризики перед її впровадженням.

Всі підприємства ставлять перед собою завдання забезпечення високого рівня конкурентоспроможності, підвищення ефективності, збільшення прибутку. Підприємство повинно бути готовим до адаптації стратегій, планів своєї діяльності відповідно до змін у зовнішньому та внутрішньому середовищі. До зовнішніх факторів, що впливають на успішність

диверсифікації, відносять ринкове середовище, попит, конкуренцію; до внутрішніх – компетентність персоналу, ресурсний потенціал, прийняття управлінських рішень. Важливо вчасно визначити, які саме стратегії будуть актуальними, а які потрібно змінити. Управління має виявити всі потенційні ризики та розробити відповідні стратегії.

Управління диверсифікаційними процесами є важливим інструментом забезпечення стабільності, конкурентоспроможності та довгострокового розвитку підприємства в умовах динамічного ринкового середовища. Цей процес включає наступні етапи: аналіз поточного стану підприємства, оцінка ринкових можливостей, вибір напрямків диверсифікації, розробка стратегії, її реалізація та контроль результатів.

Поряд із значними перевагами диверсифікаційних процесів, потрібно також врахувати і можливі ризики: недостатнє знання нового ринку або галузі (підприємство може не мати достатньої експертизи у новій сфері, що призведе до стратегічних помилок або неефективного управління); розпорошення ресурсів (менеджмент, фінанси та людські ресурси можуть бути надто розосереджені, що знижує ефективність основної діяльності підприємства); проблеми зі стратегічною цілісністю (нові напрями можуть не відповідати основній місії чи цінностям підприємства); фінансові ризики (якщо новий напрямок не приносить очікуваного доходу, це може призвести до втрат і навіть до банкрутства); труднощі в управлінні новими напрямками (потребує високого рівня координації, що ускладнює прийняття рішень і збільшує бюрократію); правові та регуляторні ризики (нові ринки можуть мати інші вимоги до ліцензування, сертифікації, податкового законодавства, що створює додаткові труднощі).

Загалом диверсифікація є не тільки засобом уникнення кризи на підприємстві, але й інструментом управління для його успішного розвитку. По причини того, що вона є складною та трудомісткою, для отримання позитивного ефекту від впровадження диверсифікації потрібно дотримуватись

наступних етапів здійснення: 1) планування; 2) впровадження; 3) оцінка результатів.

Основними шляхами удосконалення управління диверсифікаційними процесами підприємства, які допоможуть підвищити ефективність реалізації стратегії та мінімізувати ризики, можуть бути: розробка чіткої стратегії диверсифікації, поглиблений аналіз ринку та потенціалу, підвищення кваліфікації персоналу, формування ефективної структури управління, розробка ефективної системи контролю та оцінки, управління ризиками диверсифікації, інноваційне управління та цифровізація, партнерство та кооперація.

Успішне управління диверсифікаційними процесами дозволяє підприємству адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі, підвищити фінансову стійкість та стратегічну гнучкість.

СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ З МВФ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Віталій ОЛЕКСЮК, к.е.н., доцент кафедри економіки
Дар'я ТКАЧ, здобувачка групи ЕК-1-24
Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Співробітництво України з Міжнародним валютним фондом набуло безпрецедентного характеру після початку повномасштабного російського вторгнення в лютому 2022 року, ставши критичним елементом підтримки економічної стабільності держави в умовах війни. Попри значні виклики, викликані бойовими діями, руйнуванням інфраструктури та порушенням економічних зв'язків, Україна продовжує демонструвати вражаючу стійкість у виконанні зобов'язань перед МВФ, що забезпечує постійний доступ до міжнародної фінансової підтримки в цей критичний період. Програми МВФ стали не лише джерелом фінансування, але й важливим інструментом для